

Nr. 7.

Ankom till riksdagens kansli den 12 april 1921 kl. 1 e. m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 7, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående understödjande av vattenledningsanläggningar å landsbygden.

I en inom andra kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 236, har herr Edberg hemställt, »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda frågan om understödjande av vattenledningsanläggningar inom tätare bebyggda delar av landsbygden genom beredande av bättre kreditmöjligheter samt för riksdagen framlägga det förslag, som av utredningen kan föranledas».

Motionen.

Med avseende på motiveringen tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

De önskemål, som i förevarande motion framföras rörande anläggandet av vattenledningar å landsbygden, förtjäna otvivelaktigt ur flera synpunkter beaktande. Bristande tillgång på vatten i tillräcklig mängd och av god beskaffenhet utgör onekligen i åtskilliga trakter både ur brandskyddets och hygienens synpunkt en allvarlig olägenhet, som genom framdragande av vattenledning i avsevärd mån skulle kunna avhjälpas. Det syfte motionären velat främja är därför i och för sig värt allt erkännande.

Utskottet.

Motionärens förslag, att staten bör träda hjälpande emellan vid finansieringen av vattenledningsföretag, där sådana visat sig av behovet påkallade, är emellertid enligt utskottets mening ägnat att väcka starka betänkligheter. Visserligen må det förhålla sig så, att det här ej skulle komma att bli fråga om direkta ekonomiska uppoffringar från statens sida, men genom beredande av sådana lånemöjligheter, som i motionen

påyrkas, skulle icke oväsentliga summor komma att bindas vid ändamål, vilka, ehuru i och för sig viktiga, dock måste anses böra stå tillbaka för andra, som för det närvarande äro mera angelägna. Utskottet anser sig därför icke under nu rådande ekonomiskt betryckta tider kunna förordna den av motionären föreslagna utvägen. Till detta skäl, som för utskottet är det huvudsakliga, kommer, att en statsfinansiering sådan som den här ifrågasatta med all sannolikhet skulle komma att medföra kontrollerande uppgifter från statens sida av nog så omfattande beskaffenhet. Förbises bör ej heller, att för möjliggörande av de kollektiva låneansökningar det här gäller måhända skulle komma att krävas vissa förberedande lagstiftningsåtgärder. Konsekvenser av den art, som nu nämnts, äro även de ägnade att föranleda betänkligheter.

För övrigt torde enligt utskottets mening svårigheterna för byalag och andra samhällen å landsbygden att igångsätta behöfliga vattenledningsföretag icke vara så oöverkomliga, som motionären synes förmena. Det naturliga synes vara, att dylika företag erhålla stöd av kommunerna, där ej de samhällen, som därav äro närmast intresserade, kunna genom ekonomiska sammanslutningar taga saken i egen hand. Utvägar av detta slag hava hittills visat sig vara användbara och torde åtminstone tills vidare även för den framtida utvecklingen i här förevarande hänseende lämpligen kunna anlitas.

Med anledning av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 april 1921.

På utskottets vägnar:

F. BLOCK.

Närvarande vid förevarande ärendes slutbehandling: herrar Block, Fast, Isaksson, Schill, Björk, Johansson i Bro, Hellberg, Olsson i Labbemåla, Törnkvist och Svensson i Grönvik.

Reservation

av herr *Johansson* i Bro.